به نام خدا

درس سیستمهای عامل

نیمسال دوم ۲۰-۰۰

دانشكدهٔ مهندسي كامپيوتر

دانشگاه صنعتی شریف

مدرس مهدی **خرازی**

تمرین **یک فردی**

موضوع ساخت یک شل

موعد تحویل ساعت ۲۳:۵۹ پنجشنبه ۱۲ اسفند ۱۴۰۰

با سپاس از دستیاران آموزشی محمد حدادیان، مریم ابراهیمزاده و صبا هاشمی

اقتباس شده از CS162 در بهار ۲۰۲۰ در دانشگاه کالیفرنیا، برکلی

هستهٔ سیستم عامل 0 مستندات بسیار مفیدی جهت ساخت شلها فراهم نموده است. با ساخت یک شل برای خودتان با این رابطها بیشتر آشنا خواهید شد و احتمالاً اطلاعاتی پیرامون سایر شلها نیز کسب خواهید نمود.

۱ راهاندازی مقدمات

به ماشین مجازی خود در Vagrant وارد شوید و دستورهای زیر را اجرا کنید:

```
$ cd /home/vagrant/code/handouts
2 $ git pull origin
```

هم چنین میتوانید در پوشهی تمرینهای فردی خود از دستور

```
$ git pull handouts master
```

برای بارگیری پروندههای مربوط به این تمرین از مخزن handouts استفاده کنید.

ما کدهای اولیه مورد نیاز برای ساخت شل را به همراه یک میکفایل ^۶ در پوشهٔ hw1 در اختیار شما قرار داده ایم. این کدها، شامل قطعه برنامهای می شوند که یک رشته را دریافت می کند و آن را به کلمات، تقسیم می کند. به منظور اجرای شل می بایست دستورهای زیر را اجرا کنید:

```
$ make
2 $ ./shell
```

همچنین به منظور خاتمه دادن به اجرای شل پس از شروع آن، میتوانید quit را تایپ کرده و یا CTRL-D را فشار دهید.

۲ پشتیبانی از فرمانهای cd و pwd

ساختار کد شل شما یک نگارنده V برای فرمانهای داخلی A دارد. در واقع هر شل یک مجموعه از فرمانهای درونی دارد که کارکردهای مربوط به خود شل هستند و نه برنامههای خارجی. مثلاً فرمان A و به عنوان یک فرمان داخلی پیاده سازی شده است زیرا این فرمان خود شل را از اجرا خارج می کند. این شل که هم اکنون در اختیار شماست تنها دو فرمان داخلی دارد. فرمان A که منوی راهنما را نشان می دهد و فرمان A که شل را می بندد.

در اولین بخش تمرین، شما قرار است فرمان جدید pwd را به مجموعه فرمانهای داخلی اضافه کنید، که مسیر پوشهٔ فعلی را در خروجی استاندارد چاپ کند. سپس فرمان درونی جدید cd را به فرمانهای درونی شل اضافه کنید که یک ورودی از جنس مسیر (مثلاً first/dir/) می گیرد و مسیر کاری فعلی شل را به آن تغییر می دهد.

راهنمایی: از chdir و getcwd برای ایجاد تغییرات لازم در فایل shell.c استفاده کنید.

پس از افزودن این دو فرمان کد شل خود را پوش کنید:

```
$ git add shell.c
$ git commit -m "Add basic functionality into the shell"
$ git push origin master
```

توجه: به عنوان یک قانون کلی، بهتر است در تمام مراحل کد خود را به صورت مرتّب کامیت کنید، زیرا با این کار میتوانید در صورت نیاز، به نسخههای قبلی از کد خود بازگردید.

```
<sup>1</sup>shell
```

²bash

³interactive

⁴non-interactive

⁵kernel

⁶makefile

⁷dispatcher

⁸built-in commands

۳ اجرای برنامه

اگر تلاش کنید چیزی در شل تایپ کنید که از فرمانهای داخلی نباشد، یک پیام مبنی بر اینکه شل نمی داند چگونه باید برنامه را اجرا کند مشاهده خواهید کرد. طوری شل خود را تغییر دهید که هر گاه فرمان اجرای برنامهای را به آن بدهید، بتواند آن را اجرا کند. اولین کلمهٔ فرمان، نام برنامه و مابقی کلمات ورودی های برنامه خواهند بود. فعلاً می توانید اینگونه درنظر بگیرید که کلمهٔ اول، نشانی کامل ۹ برنامه است؛ بنابراین به جای اجرای علای باید است از آدرس کامل است؛ بنابراین به جای بشتیبانی از آدرس کامل برنامه، پشتیبانی از نام سادهٔ آن (wc) را پیاده سازی کنید. شما باید تنها از توابع تعریف شده در tokenizer.c برا اجرا کنید:

```
$ ./shell
0: /usr/bin/wc shell.c
77 262 1843 shell.c
1: exit
```

وقتی شل بخواهد یک برنامه را اجرا کند، باید با فراخوانی یکی از توابع خانوادهٔ exec یک پردازهٔ فرزند فورک ٔ ۱ کند. همچنین پردازهٔ والد باید تا اتمام کار پردازهٔ فرزند صبر کرده و سپس منتظر فرمانهای بعدی باشد.

۴ تفکیکپذیری مسیرها

احتمالاً تاکنون متوجه شده اید که تست کردن شل در قسمت قبل بسیار سخت بود، زیرا باید مسیر کامل هر برنامه را وارد می کردید. خوشبختانه هر برنامه ای و از جملهٔ آنها برنامهٔ شل، به یک مجموعه از متغیرهای محلی ۱٬ دسترسی دارند که به صورت یک جدول هش ۱٬ خوشبختانه هر برنامهای کلید و مقدار سازماندهی شده اند. یکی از این متغیرهای محلی متغیر PATH است. شما می توانید این متغیر را بر روی ماشین مجازی خود چاپ کنید (توجه کنید که از بش برای این قسمت استفاده کنید نه از شل دست ساز خودتان):

\$ echo \$PATH

که خروجی آن مشابه زیر است:

\$ /usr/local/sbin:/usr/local/bin:/usr/sbin:/usr/bin:/sbin:/bin:...

وقتی بش یا هر شل دیگری، بخواهد یک برنامه مانند ∇v را اجرا کند، در تمام مسیرهای موجود در متغیر محلی PATH به دنبال برنامه ای نام PATH می گرده و اولین برنامه ای که پیدا کند را اجرا می کند. هر پوشه در PATH با استفاده از علامت : از سایرین جدا می شود. حال باید شل دست ساز خود را چنان تغییر دهید که از متغیر محلی PATH استفاده کرده و برنامه را با نام سادهٔ آن نیز اجرا کند. توجه ۱: باید کماکان از نوشتن مسیرکامل برنامه نیز پشتیبانی شود.

توجه ۲: به هیچ وجه از execvp استفاده نکنید وگرنه نمره ای به شما تعلق نخواهد گرفت. در عوض می توانید از execv استفاده کرده و مسیرهای موردنیاز را خودتان بسازید.

Δ هدایت ورودی/خروجیها

گاهی میخواهیم یک برنامه به جای کار کردن با ورودی و خروجی استاندارد، ورودی خود را از یک پرونده بخواند یا خروجی خود را در یک پرونده بخواند یا خروجی خود را در یک پرونده نوشته شود. به یک پرونده بنویسد. دستور [file] < [process] به شل می گوید که خروجی استاندارد پردازه باید در یک پرونده نوشته شود. به طور مشابه دستور [file] > [process] به شل می گوید که محتوای پرونده را به عنوان ورودی استاندارد پردازه به کار ببرد. شما باید شل خود را به گونهای تغییر دهید که از هدایت ۲۰ کردن ورودی و خروجی استاندارد به پروندهها پشتیبانی کند. نیازی به پشتیبانی هدایت از stderr یا الحاق کردن ۲۴ به پروندهها ([file] >> [file] انیست.

⁹full path

¹⁰fork

¹¹environment variables

¹²HashTable

¹³ redirect

¹⁴append

فرض کنید که همواره پیرامون دو نویسهٔ < و > فضای خالی وجود دارد. توجّه کنید که " [file] > " یا " [file] < " به عنوان ورودی (یعنی در argv) به برنامهها پاس داده نمی شوند.

۶ کار با سیگنال

اکثر شلها به ما اجازه می دهند که اجرای پردازه ها را با فشردن برخی کلیدهای خاص مانند CTRL-Z یا CTRL-C با وقفه مواجه کرده یا کلاً متوقف کنیم. این کلیدها با فرستادن سیگنال به زیرپردازه ۱۵های شل کار می کنند. برای مثال با فشردن CTRL-C یک سیگنال SIGINT ارسال می شود که SIGTSTP یک سیگنال SIGTSTP ارسال می شود که معمولاً برنامهٔ در حال اجرا را متوقف می کند و با فشردن کلیدها را بر روی شل خود به کار ببرید، سیگنال ها به پردازهٔ معمولاً برنامهٔ در حال اجرا را به حالت پس زمینه ۱۶ می برد. اگر در حال حاضر این کلیدها را بر روی شل خود به کار ببرید، سیگنال ها به پردازه خود شل ارسال می شوند و این آن چیزی نیست که ما به دنبالش هستیم. مثلاً وقتی شما با فشردن CTRL-Z می خواهید یک زیرپردازه از شل را متوقف کنید، خود شل نیز متوقف می شود. در حالی که ما می خواهیم سیگنال ها فقط روی زیرپردازه های شل تاثیر بگذارد.

۱.۶ مثال: شل در شل

با استفاده از یک مثال میخواهیم بهتر متوجه عملکرد درست سیگنالها در شل شویم. در این مثال از دو دستور ps و jobs استفاده میکنیم. دستور ps به ما اطلاعاتی دربارهی تمام پردازههای در حال اجرا روی سیستم میدهد و دستور jobs لیستی از برنامههایی که توسط شل فعلی مدیریت میشوند را نشان میدهد.

با وارد کردن دستورات زیر را در ترمینال ماشین مجازی خود، میبایست خروجیهای مشابهی را مشاهده کنید:

```
vagrant@development ~ $ ps
                     TIME CMD
 PID TTY
 2672 pts/0
                00:00:00 bash
 13096 pts/0
                 00:00:00 ps
 vagrant@development ~ $ sh
 $ ps
 PID TTY
                   TIME CMD
 2672 pts/0
                00:00:00 bash
 13097 pts/0
                 00:00:00 sh
10 13098 pts/0
                 00:00:00 ps
```

در این قسمت ما با استفاده از دستور sh، یک شل بورن ۱۷ درون شل بش خود آغاز کردهایم.

```
$ cat
hello
hello
7Z
[1] + Stopped cat
$ ps
PID TTY TIME CMD
2672 pts/0 00:00:00 bash
13097 pts/0 00:00:00 sh
13102 pts/0 00:00:00 ps
```

توجه کنید که با فشردن CTRL-Z ما برنامهی cat را متوقف کردیم در حالی که دو برنامهی sh و bash به اجرا ادامه دادند.

```
$ jobs
[1] + Stopped cat

$ fg
cat
```

¹⁵ subprocess

¹⁶background

 $^{^{17} \}mathrm{Bourne} \; \mathrm{shell}$

```
world
vorld

C

S

PID TTY TIME CMD

CORD

CORD
```

در این قسمت با دستور fg به اجرای برنامهی متوقف شدهی cat ادامه دادهایم و با فشردن CTRL-C این برنامه را به طور کامل متوقف کردهایم. همانطور که میبینید، این سیگنال نیز تاثیری بر روی دو برنامهی شل دیگر نداشته است.

ما نیز میخواهیم سیگنالهایی داشته باشیم که تنها بر روی زیرپردازههایی که شل ایجاد کرده است اثر بگذارند. قبل از توضیح نحوهٔ انجام این کار، قصد داریم پیرامون چند مفهوم در سیستمعاملها بیشتر صحبت کنیم.

۲.۶ گروههای پردازه

میدانید که هر پردازه یک pid یکتا دارد. اما هر پردازه یک pgid مخصوص گروه خود را هم داراست که یکتا نیست و به صورت پیش فرض همان pgid پردازهٔ والد است. پردازه ها می توانند شناسهٔ گروه خود را دریافت و مقداردهی کنند و این کار به کمک دستورهای getpgid() و getpgid() و getpgid() و getpgid() و getpgid() و برنامهٔ عبرنامهٔ پردازهٔ دیگر درست عمل کنند. تمام این پردازهها pgid مشابه پردازهٔ حدید را شروع می کند، آن برنامه ممکن است نیاز داشته باشد که چند پردازهٔ دیگر درست عمل کنند. تمام این پردازهها pgid مشابه پردازهٔ اصلی را ارثبری می کنند. بنابراین ایدهٔ خوبی به نظر می رسد که هر زیرپردازهٔ شل را در گروه مربوط به خودش قرار دهید و با این کار سازماندهی آنها را آسان تر کنید.

توجه: هروقت زیرپردازه ای را به یک گروه جدید مخصوص به خودش منتقل می کنید، pgid آن باید با pid برابر باشد.

۳.۶ ترمینال پیشزمینه

هر ترمینال یک pgid مربوط به گروه پردازههای پیشزمینه ۱۸ دارد. وقتی CTRL-C را تایپ میکنید، ترمینال یک سیگنال به هر پردازه ای که در گروه پردازههای پیشزمینه باشد ارسال میکند. میتوانید گروه پردازههایی که در پیشزمینهٔ ترمینال قرار دارند را با دستور زیر تغییر دهید:

```
tcsetpgrp(int fd, pid_t pgrp)
```

درحالت ورودی استاندارد، fd باید صفر باشد.

۴.۶ آشنایی با سیگنالها

سیگنالها پیامهای ناهمگامی ۱۹ هستند که به پردازهها فرستاده میشوند و با شمارهٔ سیگنال شناسایی میشوند. اسامی سیگنالها با SIG آغاز میشود و معمولا با عملکردشان متناسب است. برخی از سیگنالها عبارتند از:

- SIGINT: با تایپ CTRL-C فرستاده می شود و به صورت پیش فرض برنامه را متوقف می کند.
- SIGTERM: کلید میانبری برای این سیگنال وجود ندارد و بصورت پیش فرض برنامه را متوقف می کند؛ اما برنامه ها به صورت جدی تری نسبت به این سیگنال واکنش می دهند.
- SIGQUIT: با تایپ \-CTRL فرستاده می شود و مشابه SIGTERM رفتار می کند. علاوه بر آن این سیگنال تلاش می کند که یک برگرفت از حافظه ۲۰ قبل از خروج تولید کند.
- SIGKILL: کلید میانبری برای این سیگنال وجود ندارد. همچنین این سیگنال به اجبار برنامه را متوقف می کند و نمی تواند توسط برنامه لغو^{۱۱} شود؛ در حالی که بیشتر سیگنال ها می توانند توسط برنامه نادیده گرفته شوند.

¹⁸foreground

¹⁹asynchronous

²⁰core dump

²¹override

- SIGTSTP: با تایپ CTRL-Z فرستاده می شود و بصورت پیش فرض برنامه را موقتاً متوقف می کند. در بش اگر این کار را انجام دهید، برنامهٔ کنونی موقتاً متوقف شده و بش شروع به دریافت فرمانهای بیشتر می کند.
- SIGCONT : اگر دستور fg یا fg %NUMBER را در بش وارد کنید، این سیگنال فرستاده می شود. این سیگنال اجرای یک برنامهٔ موقتاً متوقف شده را ادامه می دهد.
- SIGTTIN: این سیگنال به پردازهٔ پسزمینه ای که تلاش به خواندن ورودی از صفحه کلید می کند فرستاده می شود. چون پردازه های پسزمینه نمی توانند ورودی از صفحه کلید را بخوانند، به صورت پیشفرض این سیگنال برنامه را موقتاً متوقف می کند. وقتی شما پردازه پسزمینه را با SIGCONT به حالت ادامهٔ اجرا در می آورید و آن را به حالت پیشزمینه می برید، می تواند مجدداً ورودی را از صفحه کلید بخواند.
- SIGTTOU : این سیگنال به پردازهٔ پس زمینهای که تلاش به نوشتن خروجی در ترمینال می کند، فرستاده می شود در حالیکه پردازهٔ
 پیش زمینه دیگری وجود دارد که در حال استفاده از ترمینال است. همچنین این سیگنال به صورت پیش فرض مشابه SIGTTIN
 عمل می کند.

برای ارسال سیگنال در شل می توانید از دستور زیر استفاده کنید:

kill -XXX PID

که XXX در آن پسوند نام سیگنال است.

برای مثال دستور زیر سیگنال SIGTERM را به پردازهٔ با شناسهٔ ۱۰۰ ارسال می *کن*د:

kill -TERM 100

در زبان C برای تغییر نحوه برخورد پردازه ی کنونی با یک سیگنال، میتوانید از تابع sigaction استفاده کنید. خود شل باید بیشتر سیگنال sigaction استفاده کنید. مثلاً شل باید سیگنال SIGTTOU سیگنالها را نادیده بگیرد ولی زیرپردازههای آن براساس یک عملکرد پیشفرض نسبت به آنها پاسخ دهند. مثلاً شل باید سیگنال C را نادیده بگیرد اما زیرپردازهها باید پاسخ دهند.

توجه کنید که پردازههای فورکشده از گردانندهٔ سیگنال^{۲۲} پردازهٔ اصلی ارثبری میکنند. برای کسب اطلاعات بیشتر میتوانید به man 2 sigaction و man 7 signal مراجعه کنید.

همچنین اطمینان حاصل کنید که ثابتهای SIG_DFL و SIG_IGN ۲۳ را بررسی کرده باشید.

وظیفهٔ اصلی شما در این قسمت این است که مطمئن شوید هر برنامه در گروه پردازهٔ خودش شروع به کار میکند. همچنین وقتی یک پردازه شروع به کار میکند، گروه پردازهاش باید در حالت پیشزمینه قرار بگیرد. علاوه بر این نحوهی برخورد شل با سیگنالها باید به درستی پیادهسازی شود، به طور خاص سیگنالهای SIGQUIT ، SIGINT و SIGTSTP باید تنها بر روی برنامهٔ پیشزمینه اثر بگذارد نه شل پسزمینه.

۷ پردازش پسزمینه

تاکنون شل به گونهای بوده است که قبل از شروع برنامهٔ بعدی منتظر اتمام برنامههای قبلی میماند. بسیاری از شلها امکان اجرای یک دستور در پسزمینه را با قرار دادن علامت & در انتهای خط فرمان فراهم میسازند. پس از شروع برنامهٔ پسزمینه، شل به شما اجازه میدهد که پردازههای بیشتری را بدون انتظار جهت اتمام پردازهٔ پسزمینه، شروع کنید.

شل را بهگونهای تغییر دهید که فرمانهایی که با قالب مذکور وارد میشوند را در پسزمینه اجرا کند. توجه کنید که تنها باید پشتیبانی از پردازههای پسزمینه را فراهم کنید و نیازی به پیادهسازی فرمانهای داخلی نیست. پس از پیادهسازی این قسمت باید قادر باشید دستوراتی مشابه دستور زیر را اجرا کنید:

sleep 60 &

و بالافاصله پس از اجرای آن با استفاده از دستور ps پردازهی در حال اجرا در پسزمینه را ببینید.

همچنین باید دستور جدید داخلی wait را اضافه کنید. این دستور صبر می کند تا تمام کارهای پسزمینه تمام شوند و سپس به حالت عادی باز می گردد. یعنی اگر پردازه ای در پسزمینه در حال اجراست، وقتی این دستور را وارد کنیم، شل مدتی بدون چاپ خروجی می ماند و پس از اتمام کار پردازه های پسزمینه، مجدداً اجازه ی وارد کردن دستورات بعدی را به ما می دهد. برای درک بهتر این دستور می توانید آن را در شل ماشین خود امتحان کنید.

²²signal handler

²³constant

می توانید فرض کنید که همواره پیرامون نویسهٔ & فاصله وجود دارد. همچنین فرض کنید که این نویسه آخرین نشان ۲^۴ در آن خط فرمان است.

۸ داوری

در استفاده از سیستم داوری به نکات زیر دقت کنید:

- سیستم داوری به صورت خودکار کدهای موجود برروی انشعاب master از مخزنهای شما را بررسی خواهد کرد و این کار حتی اگر تمرین را با تاخیر می فرستید هم انجام خواهد شد. در واقع سیستم داوری با هر پوش جدید برروی مخزن شما، کار داوری را شروع می کند.
- اگر تمرین خود را با تاخیر می فرستید، سامانهٔ داوری نمرهٔ بدون تاخیر را اعلام می کند. برای اطلاع از قوانین ارسال با تاخیر تمرینات به قوانین درس مراجعه کنید.
- نمرهای که در نهایت سامانهٔ داوری به شما میدهد، بیشینهٔ نمرهٔ شما در کامیتهای مختلف نیست بلکه نمرهٔ آخرین کامیت شماست. هرگونه تحویلدادنیهای دیگر مانند مستند گزارش که توسط سامانهٔ داوری نمره دهی نمی شوند مبتنی بر آخرین کامیت شما نمره دهی خواهند شد.
- از پوش کردن کامیتهای متعدد در زمان کوتاه پرهیز کنید و در استفاده از سامانهٔ داوری دقت کافی را مبذول فرمایید؛ در غیر اینصورت هرگونه مشکل در سامانهٔ داوری که منجر به کمشدن زمان مفید شما تا ضربالاجل ارسال تمرین شود، بر عهدهٔ خودتان خواهد بود.
- دقت بفرمایید که سامانهٔ داوری ابزاری برای آزمودن عملکردها و قابلیتهای کد شما نیست و صرفاً ابزاری برای نمره دهی است. بنابراین لطفاً از سامانهٔ داوری به عنوان آزمونهای لازم را انجام داده و سپس پوش کنید. بدین ترتیب، نیازی به پوش کردن متوالی هم پیدا نخواهید کرد.
 - قسمت مربوط به کار با سیگنالها داوری خودکار نداشته و پس از پایان تمرین نمره دهی خواهد شد.

۹ تحویلدادنیها

برای ارسال این تمرین باید کدهایی که در اختیار شما قرار داده ایم را به پوشهای به نام $\frac{hw1}{2}$ در مخزن شخصی خود انتقال داده و پس از ایجاد تغییرات مورد نظر تنها پرونده های \mathbf{n} . و \mathbf{n} . و \mathbf{n} Makefile اپوش کنید. لطفاً به هیچ عنوان پرونده های \mathbf{n} . و پرونده های اجرایی را پوش نکنید. تنها تحویل دادنی این تمرین، کد مربوط به یک شل است که می بایست قابلیت های مطرح شده در قسمت های قبل را داشته باشد. توجه کنید که نام پوشه ی حاوی پرونده ها باید حتما \mathbf{n} (با حروف کوچک) باشد و در غیر این صورت کد شما داوری نخواهد شد. توجه: شما موظف هستید که هر مرحله از تغییرات کدتان را کامیت کنید تا در صورت بروز مشکل، بتوانید به نسخه های قبلی بازگردید. می توانید تمرین خود را جهت نمره دهی با دستور زیر ارسال کنید:

git push origin master

در صورت داشتن هرگونه سوال در رابطه با درس و تمرینات، سوال خود را در سرور دیسکورد درس و در کانال مرتبط با سوال خودتان مطرح کنید. همچنین اگر در استفاده از سامانهٔ طرشت به مشکلی برخوردید، آن را از طریق این ایمیل مطرح کنید.

²⁴token